

има въ вѣчто да ся бои отъ злы-те.

772. Не имай волность съ осмь видове человекы: съ завистливаго, съ оногова, кой-то тя уничижава; съ лъжливаго; съ горделиваго; съ неученаго; съ лудаго; съ сребролюбиваго; и съ клеветника,

773. Великодарователный е близъ Бога, близъ человекы-те, и далечъ отъ огня на вѣчна-та мука.

774. Две вѣчта причивяватъ печаль (ту-га): огорченный пріятель, и радостливый врагъ.

775. Жизнь-а е сонъ, а смерть-та е время-то, въ кое-то ея собуждаме; а человекъ ходи между едно-то и друго-то като мечтаніе (Фантасма).

776. Хотя да си напривилъ на жена-та си много добрины, и да е яла заедно съ тебе соль и хлѣбъ много врѣмя, когда умрешъ, още докль не ся тя погребали она мысли да вземе другъ мужъ.

777. Вражда-та между сродницы-те е полошо отъ ухапваніе-то на скорпія: зачто-то болкъ-та на ухапваніе-то держи мало время, но вражда-та на сродницы-те е всегдашна.

778. Способъ-а за да не достигаешъ досаденъ въ добры-те содружества, е, да говоришъ вѣчта добры, или да молчишъ, та да